

i den ene eller den anden af Vejgrøfterne. Vi har ment, at de foretagne Skridt var forsvarlige, men at gaa ind paa noget i den Retning, det ærede Medlem antydede, kunde aldrig falde os ind.

Med Hensyn til mine Udtalelser angaaende de Lovforslag, der var gennemførte i den forløbne Rigsdagssamling, ikke mindst de sociale Love, talte det ærede Medlem om den demokratiske Front. Jeg vil sige, at vi ved Samlingens Slutning er i fuldstændig Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremsatte som Venstres Ordfører ved første Finanslovbehandling, nemlig at vi vilde være villige til en fordragelig Forhandling ikke til en enkelt Side, men til alle Sider, overfor de Partier, der i det hele vil Samarbejde. Og naar vi i Aar i Stedet for i Fjor har gennemført de sociale Love, og jeg tænker ikke her mindst paa Loven om Invalideforsikring, er det, fordi Invalideloven i dette Øjeblik indeholder Bestemmelser, som vi savnede i Fjor, da Forslaget blev fremsat af den tidligere Regering. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, der i denne Forbindelse blev nævnt af det ærede Medlem, nemlig hele Jordlovgivningen, vil jeg sige, at vi der efter min Mening har faaet en Ordning, som vil faa meget stor Betydning ud i Fremtiden. Vi har nu to Systemer, der løber parallelt med hinanden. Lad saa Tiden vise, hvilket af de to Systemer vi i Fremtiden maa lade blive staaende.

Angaaende den nationale Enhedsfront, som jeg har gjort mig til Talsmand for, sagde det ærede Medlem, at inden jeg udtalte noget saadant, skulde vi se indenfor Venstres Lejr at faa en enig Front. Det ærede Medlem Hr. Rode citerede Landstingsmand Kloppenborg-Skrumsager. Jeg ved naturligvis ikke, hvorvidt den ærede Landstingsmand har brugt denne Udtalelse om Kniven overfor Aabenraamændene. Jeg tror, han har dementeret den. Men det er en given Sag, at forsaavidt en saadan Udtalelse i det hele skulde være faldet, maa jeg selvfølgelig tage den stærkeste Afstand derfra. Det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at vi indenfor Venstre har de fleste Rigsdagsmænd fra Sønderjylland, der i sin Tid blev karakteriseret som Aabenraamænd. Men det er jo netop, hvad jeg har fremhævet her i Tinget, at efter den Strid, der har været, da den nye Grænse blev draget, skulde vi nu været kommet dertil, hvad enten man er Aabenraamand eller Flensborgmand, at man var klar over, at det, det nu kommer an paa, er at faa en Enhedsfront. Jeg vil haabe, at

det ærede Medlem maa være enig deri. Selvfølgelig vil der altid være nogle ufornuftige, der ikke vil være med dertil, men jeg vil haabe, at langt det store Flertal af den danske Nation forstaar, at det er en Nødvendighed, at noget saadant naas. Og selvfølgelig vil vi i saa høj Grad som muligt, hvad jeg ogsaa har udtalt mig om, føre en tolerant og frisindet og hensynsfuld Politik, men vi vil ogsaa vise en bestemt Optræden, hvor man i Virkeligheden vil træde vore Interesser for nær. Derfor var jeg for mit Vedkommende meget glad ved de klare og kraftige Udtalelser, der kom frem under den højtærede Udenrigsministers Tale i Formiddags og ligeledes ved den Redegørelse, som den højtærede Justitsminister har givet os nu i Eftermiddag.

Med Hensyn til Fremtidens Politik, som jeg har givet et kort Rids af, da jeg første Gang havde Ordet ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling, vil jeg sige, at naar vi til Efteråret 1921 mødes til Arbejde her paa Rigsdagen — og det vil jeg sige særlig henvendt til det ærede Medlem Hr. Rode — vil vi stadig søge Spørgsmaalene løst i Venstres Aand og ikke i socialdemokratisk. Det ærede Medlem faar saa vælge.

L. D. Rasmussen: Der var et Par Bemærkninger af den ærede Ordfører (Borsen) om, at Sagerne altid var blevet fremmet, som jeg har Lyst til at illustrere med et Par Ord. Der blev i Oktober Maaned af Socialdemokratiet indbragt et Lovforslag om Fattighjælps Eftergivelse. I det derom nedsatte Udvalg har vi haft konstituerende Møde og derefter to Møder, og Sagen er i øvrigt lagt ad acta, der er intet gjort, den er syltet; jeg ved ikke hvorfor. Da Sagen kom frem her i Salen, var der ikke just Begejstring for den fra Venstres Side, og der var Muggenhed fra det konservative Folkepartis Side, naturligvis. Den højtærede Indenrigsminister erklærede at ville modtage Lovforslaget, for saa vidt som det høje Ting ønskede det, altsaa heller ikke Modstand fra den Side. Ikke desto mindre er der i Udvalget, hvor de to Regeringspartier har Førerskabet, vist en Ligegyldighed overfor Behandlingen af dette Lovforslag, som i Virkeligheden fortjener de allerstærkeste Betegnelser. — Der blev i samme Maaned fra Socialdemokraternes Side forelagt et Lovforslag om kommunale Valg. I Udvalget angaaende dette Lovforslag har der ogsaa været konstituerende Møde og et eller to Udvalgs møder, men